

Fotó: Mohácsi Klaudia

Felcsúti Hírlap

2021. április
X. évf., 4. szám (104.)

A rovarok bolygója

Halász Ferenc bogármester gondolatai
a föld napján

Őseink nyomdokain

Beszélgetés Barcsai Niki
világ bajnok íjással

KÉPRIPORT

Futballal a legkisebbekért

Igazi focimezeket kaptak ajándékba az ovisok

„Számomra nincs lehetetlen”

Találkozás egy családjával, aki fiatal lányként megküzdött a rákkal

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás:

Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás:

Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák:

Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,
előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Orvosi rendelő, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/876-8145

Hétfő: 9.00–12.00,

kedd, szerda és csütörtök: 13.00–16.00

(szerdán 9 és 11 óra között tanácsadás),

péntek: 8.00–12.00

Gyógyszertár, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Az orvosi rendelő rendelési idejében tart nyitva.

Fogászat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/353-250 (dr. Hargitai László)

Szerdán 11 és 16 óra között (előjegyzés alapján)

Gyermekorvos, Tamássy–Margalit-kúria:

Fő u. 68., tel.: 20/395-5555 (dr. Varga László)

Kedd: bejelentkezés 12 és 15 óra között,

rendelés 13 és 15 óra között

Csütörtök: bejelentkezés 13 és 15 óra között,

rendelés 14 és 16 óra között

Orvosi ügyelet:

Az orvosi ügyeleket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 70/370-3104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétfőjét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517 (Makai Kinga védőnő)

Tanácsadás szerdánként 9 és 13 óra között

(előzetes bejelentkezés minden esetben szükséges)

Faluház:

Tel.: 22/594-368, Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Posta:

Fő utca 73., tel.: 22/594-049

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig

Könyvtár:

Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Közzétett megbízott:

Fő u. 191., tel.: 20/526-8664 (Gáfor János)

Esély Gyermekjóléti Alapítvány:

Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta huszonnégy oldalon, **800 példányban**. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző

Kiadja: Felcsút Község Önkormányzata

Hirdetésfelvétel: penztar@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu

Terjesztési észrevételek: muszak@felcsut.hu

Felcsúti Hírlap

Címlapfotó:
Barbara Gabriella

3 Közlemény

Bölcsődei beiratkozás a 2021/2022-es nevelési évre

4 Épül az új iskola

Körút a felcsúti Endresz György Általános Iskola készülő új épületében

Tavaly decemberben tették le az új általános iskola épületének alapkövét Felcsúton, s a kivitelezés első negyedévének végén már közel húszszázalékos az elkészültség. A szerkezetépítési és falazási munkálatok közepette tettünk sétát Hajba Annamária projektvezetővel a készülő iskolaépületben, hogy magunk elé képzeljük a kétszintes, tizenhat tantermes komplexumot, amelyben 2022 szeptemberében mintegy hatszáz tanuló kezdheti meg tanulmányait.

6 Őseink nyomdokain

Beszélgetés Barcsai Niki világbajnok íjással

8 „Számomra nincs lehetetlen”

Találkozás egy családjával, aki fiatal lányként megküzdött a rákkal

Nagy Gabi története a szokványos módon indult: épphogy csak nővé cseperedve, 18 éves lányként szakmát szerzett, megkapta élete első munkáját, s rátalált a szerelem – élte a fiatalok gondtalan és derűs életét, ám egyszer csak megváltozott minden. Rákot diagnosztizáltak nála. Megkezdődött a harc a rettegett betegséggel szemben, és habár az életéért folytatott küzdelemben az egyik kezét elvesztette, a végén mégis ő nyert – nem csupán életet, de annak bizonyosságát is, hogy számára a lehetetlen nem létezik. Április 10-e, a nemzeti rákellenes nap alkalmából a kétgyermekes alcsúti édesanya megrendítő és erőt adó történetét osztja meg velünk.

10 Futballal a legkisebbekért

Igazi focimezeket kaptak ajándékba az ovisok

12 Mesesarok

A gölya

14 A rovarok bolygója

Halász Ferenc bogármester gondolatai a föld napján

16 „A tenyerén hordoz a Jóisten”

Fodor Ágnes története az anyaságról, a gyógyulásról, a csodáról

Keresésben élte az életét mindaddig, amíg a családjában csoda gyógyulás nem történt. Attól fogva más lett minden. Nem kellett többé „Tamásnak” lennie ahhoz, hogy higgyen. Fodor Ágnes hosszú utat tett meg az Istennel való találkozásig. Afrikai missziós orvos nővérenek és az ő férjének a tanúságtétele jelentette számára a bizonyosságot: az Isten működik, a csoda létezik. Azt gondolta, általuk rátalált már a hitre, ám egy indiai szerzetesnővér lelkigyakorlatán „testközelből” tapasztalhatta meg az Isten munkáját, s a lelki sebekből való gyógyulás számára is valósággá vált. Egy háromgyermekes felcsúti édesanya mondja el nekünk történetét.

18 Kert

Tervezzük meg a saját kertünket! (2. rész)

19 Konyha

Nyers, vegán spenótfőzelék

20 Harangszó

Felnyílt a szemük, és felismerték
A törvényt: ajándék!

22 Mozaik

6

14

16

Bölcsődei beiratkozás a 2021/2022-es nevelési évre

Tájékoztatjuk a Tisztelt Szülőket, hogy Felcsúton a Kastély Óvoda és Bölcsőde bölcsődei felvételt hirdet

A bölcsődei ellátásról, a gyermekek felvételi rendjéről, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény paragrafusai (41.§-43.§) rendelkeznek.

A bölcsőde 20. hetes kortól 3 éves korig nyújt napközbeni ellátást a gyermekek számára. Amennyiben gyermeke 2021. augusztus 31-ig betölti a 3 éves kort, a gyermek már óvodaköteles.

A Gyermekevédelmi törvény 43§. értelmében a bölcsődei felvétel során előnyben kell részesíteni azt a gyermeket, akinek szülője, más törvényes képviselője a felvételi kérelem benyújtását követő 30 napon belül igazolja, hogy munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll. A bölcsődei ellátás három vagy több gyermeket nevelő családoknak ingyenes. Két kiskorú gyermek nevelése esetén 50% önkormányzati kedvezményben részesül az ellátott.

A bölcsődei beiratkozás időpontja: 2021. május 3-7.

A koronavírus-járvánnyal összefüggő kormányzati intézkedésekkel összhangban, a gyermekek és a családok egészségének védelme, valamint a személyes érintkezések csökkentése érdekében a beiratkozás elsősorban e-mailen vagy postai úton történik, személyes átvétel esetén előre egyeztetett időpontban.

A www.kastelyovi.hu honlapunkról letölthető a felvételhez szükséges felvételi kérelem nyomtatvány, illetve az oldalon megtalálhatók a felvételhez szükséges további benyújtandó okmányok, igazolások listája is.

Bővebb információ a felcsutbolcsi@grnail.com email címen vagy a +36 30/164-1155 telefonszámon Kovács Beatrix szakmai vezetőtől kérhető.

Jogosultság esetén elsőbbséget élveznek a Felcsút és Vértesacsa községek közigazgatási területéről érkező gyermekek. A működési körzeten kívüli kérelmeket az intézményben előjegyzésbe veszik. A gyermek bölcsődei felvételéről a Kastély Óvoda és Bölcsőde intézményvezetője és a bölcsőde szakmai vezetője közösen dönt. A bölcsődei felvételek elbírálása után a meghozott döntésről az intézmény vezetője 2021. június 18-ig kiértesíti a szülőket.

Bölcsődelátogatásra a járványügyi helyzettől függően nyílt nap keretén belül lesz lehetőség, ennek időpontjáról tájékoztatni fogjuk a lakosságot.

Szeretettel várjuk gyermekeiket a bölcsődénkben!

Bárányos Gáborné
intézményvezető

Épül az új iskola

Körút a felcsúti Endresz György Általános Iskola készülő új épületében

Tavaly decemberben tették le az új általános iskola épületének alapkövét Felcsúton, s a kivitelezés első negyedének végén már közel húszszázalékos az elkészültség. A szerkezet-építési és falazási munkálatok közepette tettünk sétát Hajba Annamária projektvezetővel a készülő iskolaépületben, hogy magunk elé képzeljük a kétszintes, tizenhat tantermes komplexumot, amelyben 2022 szeptemberében mintegy 450 tanuló kezdheti meg tanulmányait.

Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs

A Faluház mögötti téren épülő általános iskolánk Fő utca felőli leendő bejáratánál állunk, amelyet gyalogosan és gépjárművel egyaránt megközelíthetünk majd. Amint átjutunk a legmodernebb kártyás beléptetőrendszeren, máris az iskola közösségi terében találjuk magunkat, innen közelíthetjük meg az igazgatói és a tanári szobákat, a vizesblokkokat, s innen nyílik majd két folyosó: az egyik a földszinti tantermek, a másik a hátsó traktus, a konyha, az ebédlő, az öltözők és a tornacsarnok felé. Középen, ahol most még a hatalmas toronydaru áll, térkövezett, fákkal beültetett belső udvart alakítanak ki, de az épület melletti szabadtéren sportpálya és játszótér is helyet kap majd. Minthogy a régi iskola épületét már jócskán kinőtte közösségünk, 2020 őszén kezdődött meg a világhírű magyar óceánrepülőről elnevezett Endresz György Általános Iskola évekkel ezelőtt megálmodott új épületének megépítése a hajdani, sokat megélt sportcsarnok helyén. A Nemzeti Köznevelési Infrastruktúra Fejlesztési Program keretében megvalósuló projekt egyik első lépéseként december 10-én letették az iskola alapkövét, s mostanra már csaknem befejeződtek a szerkezetépítési és a falazási munkák.

„Úgynevezett kehelyalapot alakítottunk ki talpgerendákkal, az épület tartószerkezete monolit vasbeton pillérvázas technológiával készült, a földemek ugyancsak monolit vasbetonból vannak, vázkitöltő falazatot használunk, a tornacsarnok hibrid szerkezetű, hosszanti falait szendvicspanelek, az azokra merőleges rövid falait vasbeton pillérek alkotják, a tetőnek pedig fatartószerkezete lesz, s cserépborítást kap majd – mondja Hajba Annamária projektvezető az épület bejárása során. – Az új iskola épülete a legmodernebb technológiával, a kor műszaki színvonalának megfelelően készül, jelenleg a szerkezetépítési és falazási munkálatok mellett az alapba kerülő gépészeti berendezések elhelyezése zajlik. Az épületet elsősorban padlófűtéssel látjuk el, de a lapostetőn abszorpciós hőszivattyús rendszert építünk ki, ami rásegítő megoldásként a kazánok mellett a fűtést biztosítja majd. Az irodákban laminált padlót, a tantermekben linóleumot, a vizesblokkokban csúszásmentes greslapot, a tornacsarnokban pedig úgynevezett sportpadlót fektetünk le. Az új tanműhely okosépületként funkcionál majd, jelenlétérzékelővel, hőmérséklet- és fényerőszabályozóval is ellátjuk, így energiatakarékosan működhet, a megújuló energiaforrást a tetőn elhelyezkedő napelemek fogják biztosítani, sőt, többek között a beépített személyfelvonónak köszönhetően akadálymentesített is lesz.”

Az építkezés helyszínét bejárva utunk a felső szintre vezet. Fellépkedünk az ideiglenesen kialakított lépcsőkön, s máris megelevenedik szemünk előtt az emelet: míg az alsó szinten az alsó tagozat tantermei, addig a felső szinten a felső tagozat tantermei kapnak helyet, s itt lesz a biológia, a fizika és a kémia tantárgyak szaktanterme, a nyelvi labor, a könyvtár, az egyéni foglalkoztató, az informatika-terem, a raktár és a szerverszoba. Amellett, hogy az új iskolaépület hagyományos „szerepkört”, oktatási-nevelési funkciót tölt majd be, különféle közösségi programok megrendezésére is alkalmas lesz. A legkiválóbb eszközökkel felszerelt főzőkonyhája hatszáz ember kiszolgálására lesz képes. Utunk végén visszatérünk az épület képzeletbeli bejáratához, s megtudjuk, hogy az iskolához vezető aszfaltozott bekötőút végén térkővel ellátott parkoló áll majd a gépjárművel érkezők rendelkezésére. A közel negyven parkolóhely közül három akadálymentes lesz, s kialakítanak nyolc úgynevezett Kiss 'n' Ride helyet is, ahová a szülők félreállhatnak, amíg gyermeküket – egy puszti kíséretében – kirakják vagy felveszik. A kétszintes, 16 tantermes, több mint ezer négyzetméteres új tornacsarnokkal rendelkező iskolaépület kivitelezési munkálatai 2022-ben fejeződnek be, abban az évben már itt indul a tanév. Új iskolánk a legkorszerűbb körülmények között mintegy 450 gyermek számára teremt majd lehetőséget a tanulásra.

Őseink nyomdokain

Beszélgetés Barcsai Niki
világbajnok íjással

Grafikus-marketingesként első ránézésre korántsem nőiesnek tűnő sportot választott magának Barcsai Niki. A tősgyökeres felcsúti lány az íjászat szenvedélyének hódol, egyszerű „örömjász-ból” lett mostanra többszörös országos bajnok, világbajnok, modern anyagú történelmi íj kategóriában az úgynevezett mesteríjász cím birtokosa. Vadászíj kategóriában is szeretné megszerezni ezt a címet – most épp erre készül. Az íjászat számára olyannyira elbűvölő világról kérdeztük.

Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs

Mégis hogyan kezd egy nő íjászkodni, ezt a nőként nem épp megszokott sportot választani?

– Tíz éve a barátaimmal kalandparkba mentünk, ahol az első kötélpályán kiderült: tériszonyom van, így olyan elfoglaltságot kerestem, amit a szilárd talajon is lehet művelni. Életemben először fogtam íjat a kezembe, és már akkor alig akartam letenni. A családomtól egy decathlonos kezdő íjasszettet kaptam a névnapomra, s az első lövésem fényképét „Vak tyúk is talál szemet” címmel feltettem a Facebookra. A képhez hozzászólt egy ismerősöm, hogy létezik Érden egy baráti társaság, lehetnének együtt. Miért is ne? – gondoltam. Náluk próbáltam ki a tradicionális íjat, amellyel teljesen más volt a lövés élménye, ezért lecseréltem a kezdő íjamat. Nem sokkal később meghívtak Budakalászára egy örömjászversenyre, hogy megnézzem, milyen egy verseny, addig azt sem tudtam, hogy létezik ilyen. Ám a tudtom nélkül engem is beneveztek – ez a verseny volt az első mérföldkő az íjászeletemben. Izzadt a tenyerem, zavart, hogy annyian állnak körülöttem, hogy engem néznek, hogy hozzájuk képest milyen ügyetlen vagyok. Ám azt is megtapasztaltam, hogy segítenek és biztatnak mások. Én is olyan akartam lenni, mint ők. El akartam találni a célt. Ezért munka után minden nap és hétvégente gyakoroltam odahaza. Példaképekre leltem, akikhez fel akartam nőni. Elkezdtem aztán további versenyekre járni.

Mi az, ami ennyire megfogott az íjászatban?

– Rengeteget ad az íjászat. Jó volt megtapasztalni, hogy egy olyan közösség része vagyok, ahol érezni az összetartást, az összetartozást. Hogy ugyanaz a szenvedélyünk. A közösséghez tartozás élménye mellett az íjászat számomra kikapcsolódás. Akár egyedül, akár társaságban, szabadterén vagy éppen teremben üzheti az ember, mindegy, hogy idős vagy fiatal. Egyszerűen feltölt, és erőt ad. Sokan azt hiszik, hogy az íjászat könnyű, sőt, már azt is a fejemhez vágták, hogy ez nem is sport, de tévednek: nem csupán fizikai erő és állóképesség szükséges hozzá,

de mentálisan is összeszedettnek kell lennie az íjásznak. Lehet valaki fizikálisan kitűnő állapotban, ha nincs meg a kellő koncentráció, az azonnal meglátszik az eredményen. Az íjászatnak köszönhetően sokat tanultam magamról. Megtanultam kezelni a kudarcot, ezáltal sokkal kitartóbb lettem. Amikor jöttek az első sikerek, sokat küzdöttem a bizonyítási vágyammal és a megfelelési kényszeremmel – ezzel néha még most is hadilábon állok. De ahhoz képest, hogy eleinte még az is zavart, ha ki kellett állnom mások elé, mára kifejezetten élvezem, ha bekerülök a döntőbe. Jutalomként, lehetőségként tekintek rá. Az íjászat továbbá hagyományörzés is. Ez leginkább a történelmi és a lovasíjászatra igaz. Őseink nyomdokain járni felemelő érzés. Van annak varázsa, amikor közel kétszáz íjász hagyományörző viseletben, íjjal felszerelve ellepi egy-egy hazai vár környékét. Jó érzés ehhez a különleges világhoz tartozni.

Melyek a legnagyobb eredményeid? Egyik vagy másik mit jelent számodra?

– Először 2014-ben gondoltam úgy, hogy amatőr sportolóként hivatalos versenyen is szeretnék részt venni, ehhez kellett egy egyesület: a kunszentmiklósi Nyílegyenes Íjász Clubhoz csatlakoztam, s most már az egyesület egyik alelnöke vagyok. 2015-ben nyertem először országos bajnokságot a Vajdahunyad váránál. Akkor szinte fel sem fogtam, hogy sikerült. Ráadásul új országos csúcsot lőttem a kategóriámban. Ugyanebben az évben beiratkoztam egy íjászedzői tanfolyamra, amelyet a következő évben sikeres vizsgával zártam. Először 2016-ban, Gyulán vettem részt a világbajnokságon, ám kiderült: mentálisan erre még nem vagyok felkészülve. Bizonyítani akartam, túl görcsös voltam, s ez meg is látszott az eredményemen. A következő évben Kecskeméten rendezték meg az Európa-bajnokságot, ahol egyheti küzdelem után nyertem meg az ezüstöt. Ugyanebben az évben hirdették meg először a mesteríjász címet, amelyet az kaphat meg, aki pontszámával mindhárom országos megmérettetésen, a terem-, a szabadtéri és a távcéllövő bajnokságon is első osztályú minősítést szerez. Noha teremben és szabadtéren is sikerült meglőnöm az első osztályú szintet, a távcéllövészet kifogott rajtam. Rengeteg felkészüléssel 2018-ban sikerült mindhárom minősítést, így lett meg a modern anyagú történelmi íj kategóriában a mesteríjász cím. Szintén ebben az évben rendezték meg a történelmi íjások világbajnokságát, amelyen egy arany- és két ezüstérmet szereztem. Az egyik legmeghatározóbb élményem, hogy két éve a magyar íjászcsoport tagjaként eljuthattam egy nemzetközi megmérettetésre Bhutánba. Most újabb mesteríjász címre pályázom, ezúttal vadászíj kategóriában. Ha sikerül, jövőre természetes anyagú íjjal is megpróbálom.

Mit gondolsz, mi kell ahhoz, hogy az ember ilyen magasságokig eljusson ebben a sportban?

– Fontos a jó felszerelés, a rengeteg gyakorlás, az, hogy az ember sok versenyen vegyen részt, s rutint szerezzen, de persze olykor kell a koppánás is. A családom és a csapattársak mindig támogattak, és sokat számít az is, hogy mind a mai napig nagyon szeretek íjjal lőni. Amikor csak tehetem, kint vagyok, és gyakorlok. Legtöbbször az udvarunkban lövők különböző lölapokra, változó távolságokból, így a rövidebb távokra könnyedén fel tudok készülni. Számomra minden évben a távcéllövő versenyre való felkészülés okoz nehézséget a korlátozott gyakorlási lehetőségek miatt. Csak az egyesületünk kunszentmiklósi pályáján tudok ekkora távokra gyakorolni, de keresem a lehetőséget, hogy esetleg a közelben is találjak egy erre alkalmas helyet. Télen nincs lehetőség gyakorlásra, s az íj egyébként is másképpen viselkedik hidegben. A több hónapos kihagyás után azon kezdtem el dolgozni, hogy fejlesszem az erőnlétem, s visszaszerezem a tavalyi formám. Nyár végén rendezik meg az országos bajnokságokat – ezekre készülök most. Számomra az íjászat a minden. Szeretném, ha még éveken keresztül részese lehetnék ennek a világnak, s tehetnék az íjászat jövőjéért.

„Számomra nincs lehetetlen”

Találkozás egy családayával, aki fiatal lányként megküzdött a rákkal

Nagy Gabi története a szokványos módon indult: épphogy csak nővé cseperedve, 18 éves lányként szakmát szerzett, megkapta élete első munkáját, s rátalált a szerelem – élte a fiatalok gondtalan és derűs életét, ám egyszer csak megváltozott minden. Rákot diagnosztizáltak nála. Megkezdődött a harc a rettegett betegséggel szemben, és habár az életéért folytatott küzdelemben az egyik kezét elveszítette, a végén mégis ő nyert – nem csupán életet, de annak bizonyosságát is, hogy számára a lehetetlen nem létezik. Április 10-e, a nemzeti rákellenes nap alkalmából a kétgyermekes alcsúti édesanya megrendítő és erőt adó történetét osztja meg velünk.

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

A diagnózis

„Bicskei születésű vagyok, a házasságkötésünk után költöztünk Alcsútdobozra a férjemmel, megvettük ezt a házat, felújítottuk, kibővítettük, ennek már harminc éve – kezd be élettörténetébe Nagy Gabi, miközben a konyhában tesz-vesz. – Nem volt könnyű az indulásunk, később jöttek a gyerekek is, 34 voltam, amikor Milán, 39, amikor Evelin született. Ám most már úgy gondolom, jó ez így, sokkal több előnyt látom annak, hogy nem fiatalon lettem édesanya. 18 éves voltam, amikor testnevelésórán röplabdázás közben rosszul ütöttem bele a labdába, s a bal kezembe fájdalom nyilallt, aztán egy dudor keletkezett rajta, ami sehogy sem akart elmúlni, ugyanakkor nem okozott semmilyen problémát. Vendéglátóként a gyakorlatomat a Gundelben töltöttem, ahol nap mint nap palacsintát sütöttem. A sütő annyira megnyomta a kezemen a dudort, hogy fájni kezdett. Orvoshoz mentem, azt mondták, műteni kell. Megoperálták a kezem, s hamarosan kiderült: rosszindulatú daganatról, csonttrákról van szó, annak is a lágyrészekben lévő fajtájáról. Bár megviselt, ami történt, 18 évesen az ember nem igazán fogja fel, mit jelent az, hogy rákos, persze azt láttam, hogy anya és apa megrémült, zokogni kezdtek, amikor megtudták a diagnózist. Ebből sejtettem, hogy komoly a dolog.”

Mikor lesz ennek vége?

Gabi három ujjal és fél tenyérrel élt tovább, ám nem telt bele néhány év, s kiújult a betegség: „Azt tapasztaltam, hogy újra ott a dudor, és fáj, ismét megműtöttek, kitisztították, azonban harmadjára is ugyanaz történt, ekkor már sugárkezelést is kaptam. Majd az egyik kontroll során észrevette az orvos, hogy a varrat mentén van egy seb, ami nem gyógyul, mintát vettek belőle, majd kiderült, hogy ez már egy másfajta rák. Negyedszerre is megműtöttek, s közölték, hogy most már amputálni kell a kezemet. Ez tíz évvel az első műtét után történt. 28 éves voltam, amikor elveszítettem a bal kézfejemet, s ezt már sokkal nehezebben éltem meg. Pánikrohamok törtek rám, s ott volt az elviselhetetlen fájdalom is. Egyre csak azt kérdeztem: Mi lesz velem? Mikor lesz ennek vége? Vége lesz egyáltalán valamikor? Ám ennek már több mint húsz éve. Azóta nem tért vissza a betegség. Nincs már bennem félsz, hogy ismét kiújulhat a rák, időnként elmegyek bizonyos vizsgálatokra, s ha ott mindent rendben találnak, akkor megnyugszik a lelkem. Persze sok idő kellett, amíg eljutottam idáig, s megtanultam nem csupán azt, hogy fél kézzel élek, de azt is, hogy együtt élek a történetemmel.”

Az anyaság csodálatos ereje

Öt évvel az amputációt követően született meg Gabi kisfia, s az újdonsült édesanya ekkor szembesült élete legnagyobb kihívásaival – és élete legnagyobb csodáival. „Kezdetben, ha valaki segíteni akart, elutasítottam, mondván, majd megoldom, s meg is oldottam, szinte mindent megtanultam fél kézzel csinálni, a krumplicipucolástól a cipőfűzőbekötésig mindent kifejlesztettem magamnak – meséli. – Ám amikor világra jött Milán, meg kellett tanulnom a rúgkapáló gyermeket tisztába tenni, vagy épp arra az incifinci lábacsikára a zoknit ráhúzni. Nem volt egyszerű feladat. Emlékszem, az első pelenkázás után olyan eufóriát éreztem, mint még soha. Boldog voltam, hogy ez nekem sikerült. Egészen addig, amíg édesanya nem lettem, mindig műkezet használtam, hogy senki ne vegye észre, mi történt velem. Ám onnantól fogva nem érdekelt, hogy meglátják az emberek. Az anyaság megtanított arra, hogy teljesen elfogadjam magam, háttérbe szorult a tökéletlenségem, s az anyai szerep került előtérbe. Egy több mint egy évtizedes gyászfolyamatnak lett akkor vége. Átbillent minden. S ez volt az a pont, amikor már képes voltam segítséget kérni. Ekkor talán még büszkébb voltam magamra. Annyit bizonyítottam már saját magamnak. De minek? Elengedtem ezt is.”

Megerősítések

Mindehhez persze az is kellett, hogy egy olyan nagyszerű férfi álljon Gabi mellett, mint Artúr. „A férjem mindvégig kitartott mellettem, 16 éves voltam, amikor megismertem, s velem volt a küzdelemben – árulja el Gabi. – Sokat gondolkodtam azon, vajon mi lett volna, ha ő nincs velem. Vajon ki más lehetett volna a szerelmem? Emlékszem, amikor a szalagavatóra készültünk, álltam a párommal szemben, és nem hagytam, hogy megfogja a kezem. Azt gondoltam, hogy undorodik tőlem, pedig neki ezzel az egészszel semmi gondja nem lett volna. Kirohantam, és sírtam, többé nem is mentem próbálni, sőt az ünnepségre se mentem el. Ám a többiek megértették, hogy számomra komfortzónán kívül van ez az egész. Meghatározó tapasztalat volt az is, amikor munkát kerestem – árulja el Gabi. – A budaörsi IKEA-ban dolgozom több mint húsz éve, akkor vettek fel, amikor amputálták a kezem. Egy háromlépcsős felvételi eljárásom kellett keresztülmennem, az első két próbát sikerrel vettem, ám a harmadik idejére már nem volt kezem. Szégyenkezve vallottam be, mi történt, s meglepetésemre azt mondták, semmi gond, a munkát így is el tudom látni, ha pedig mégsem, majd keresnek valami olyat, ami így is megy. Az embert nézték, nem a másságot, s ez nagyon megérintett engem.”

Harc a kislánya gyógyulásáért

Gabi egyszerű eladóból rövidesen osztályvezető lett, s mint mondja, munkája során problémamegoldó képességét, amit épp a betegségének köszönhetően szerzett meg, tudja kamatoztatni. „Sok mindenre megtanított a küzdelemben, legfőképp arra, hogy ne a problémát lássam mindenben, hanem inkább a megoldást keressem. Számomra nincs lehetetlen. Hiszem, hogy a betegségem által lettem az, aki most vagyok. Bár a kezemet elveszítettem, hihetetlen akaraterőt nyertem” – meséli Gabi, akit ugyanez az erő visz előre a kislányáért folytatott harcban is. Evelin a felcsúti általános iskola ötödikes tanulója, a Válgöygyi Fiatalokért Alapítvány ösztöndíjasa, ahogyan bátyja, Milán is. A kislány nemrég magántanuló lett, mert néhány éve kiderült, hogy Crohn-betegsége van. „Ez egy ismeretlen eredetű gyógyíthatatlan betegség, a bélrendszer krónikus gyulladását jelenti – magyarázza édesanyja. – Számos gyógymódot kipróbáltunk már, meg is műtötték, most pedig egy olyan terápiát kap, ami erősen igénybe veszi az immunrendszerét, így rendkívül érzékeny a betegségre, ezért is lett magántanuló. Elképesztő mélységeket élt már meg, ritkán magasságokat, s bár olykor elkeseredünk, hisszük, hogy meg fog gyógyulni. Én magam mindent megteszek érte. Megfogadtam, hogy meggyógyítom a gyermekem. Ha nekem sikerült, akkor neki is sikerülhet.”

Futballal a legkisebbekért

Igazi focimezeket kaptak ajándékba az ovisok

*Nagy Enikő
Fotó: Barbara Gabriella*

Otthagyva az óvodai játékokat szinte az összes gyerek odasereglik a papírdobozok köré, amelyek nem akármilyen ajándékot rejtene. Valódi focimezek lapulnak a dobozokban, épp olyanok, amilyeneket a mérkőzéseken a Puskás Akadémia játékosai viselnek. A klub csaknem száz szerelést adományozott a Kastély Óvoda és Bölcsőde közösségének, így aztán egytől egyig minden kis ovisnak jutott egy. Büszkén húzták őket magukra a gyerekek, persze előkerültek a labdák, a kikapuk is, és rögvest megkezdődtek a „párharcok”. „Mostantól mindig viselni fogom ezt a mezt, ha focizok” – jelenti ki a nagycsoportos Sári, aki apukájával rendszeresen kilátogat a Puskás Akadémia FC hazai meccseire. A klub filozófiája szerint ha csupán egy kicsit is sikerül megszerettetni a gyerekekkel a sportot, már megérte a kezdeményezés.

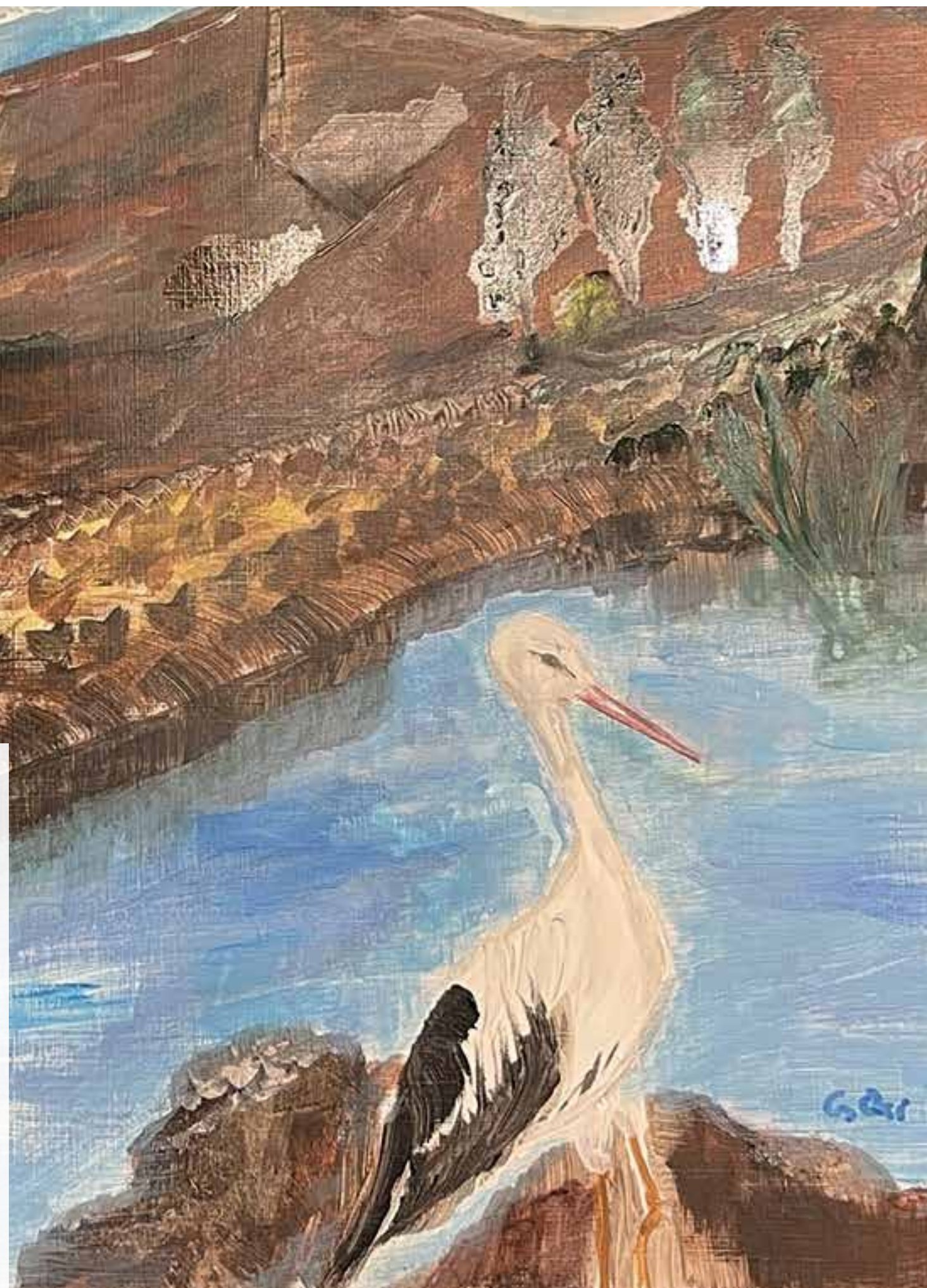

Andersen születésnapján, a meseírás napján induló sorozatunkban a felcsúti származású Feketéné Schneider Mária igaz történeteken alapuló meséit olvashatják, amelyeket jöttében-mentében, az elmúlt évek vagy akár évtizedek során jegyzett le, teremtett világunk különlegességére rácsodálkozva. A meséket Csopelina Oksana felcsúti festőművész illusztrálja. A következő hónapok bájos történeteinek és csodaszép grafikáinak bölcsességét Olvasóink útravalóként akár a hétköznapokra is magukkal vihetik.

A gólya

Az egyik kedvenc madaram a gólya. Lenyűgöz, milyen hatalmas, s mennyire bátor. Szereti az embereket, amit mi sem bizonyít jobban, mint hogy a közelünkben építi fészket, s neveli fiókáit. A legközelebbi gólyafészkek a szomszédos település végén, épp a főút mellett van, így bármikor láthatjuk. Gondos munkával, hatalmas gallyakból tákoltta össze a gólyapár, amely évről évre kora tavasszal tér vissza hozzánk. Am történetünk idején csak egyetlen gólya érkezett, nincsen párja. Időnként látom őt békákra vadászni magányosan a Váli-víz partján. Kertünket tavasszal traktorával Gábor bácsi szokta felszántani. Ilyenkor mindig váltunk pár szót, így történt, hogy sejtelmesen arra kért, menjek csak ki a kertbe, s nézzem, ahogy szánt. De hisz láttam már eleget! – gondoltam, s nőként a szántás engem ugyan mit érdekel? Mindenesetre kimentem, s figyeltem a munkáját. Gábor bácsi a traktorával fordult kettőt, talán hármat is, mikor egy pillanatra hatalmas árnyék kúszott el előttem. Felnéztem az égre. Egy gyönyörű fehér gólyát láttam, amint „landoláshoz” készülődött. Le is szállt aztán a Gábor bácsi masinája által frissen felforgatott földre. Nálunk még soha nem járt gólya. Hatalmas meglepetés volt hát. Mihelyt magamhoz tértem az öröm és a csodálkozás után, figyelni kezdtem az állatot. Állandóan a szántásban, mindig a traktor nyomában ment. Hosszú piros csőrrel a gilisztákat és a kukacokat szedegette a megbolygatott földből.

Elképesztő volt, ahogy figyelte a traktor mozgását, teljes összhangban volt a géppel. Bár korábban a szántás soha nem varázsolt el, most végignéztam, ahogy Gábor bácsi feltöri a földet. Lassanként a szomszédok is előkerültek, egyre többen, s ők is ámulva nézték a madarat. Ember nem látott még ilyen harmóniát traktor és gólya között! „Innét a Diós dombra megyek, ott is felszántom a földet, ha van kedved, gyere te is, meglátod, oda is követni fog a gólyánk!” – mondta Gábor bácsi, miután végzett a munkával. Hát persze, hogy volt kedvem, s édesanyámmal együtt elsétáltam a szemben lévő parcella végére. Gábor bácsi is odaért a traktorával, s elkezdte a szántást. Figyeltünk. Vártuk a gólyát. Nem is kellett sokat várnunk, hamarosan megérkezett a madár. Leszállt a szántásba, s újból követni kezdte Gábor bácsi traktorát, felcsipegetve az elemózsiát. Kérdeztem aztán Gábor bácsit, honnan ez a különös barátság. Mire ő elmondta, hogy maga sem tudja, de ha a madár meghallja a traktor hangját, legyen bármilyen messze, máris megjelenik, s gyűjtögetve a nyomában jár. Érdekesség, hogy bár a faluban más gazdáknak is van traktoruk, velük soha nem megy szántani a gólya, csupán Gábor bácsival „dolgozik együtt”, sőt, Gábor bácsi nem csupán szántáskor, de kaszáláskor vagy aratáskor is számíthat a madár „szolgálatára”. Reméljük, a dolgozó gólya hamar megtalálja a párját, s akkor már ketten követik majd Gábor bácsit és a traktorát.

Április 22-én „Földanyánkat” ünnepeljük, aki úgy gondoskodik rólunk, akárcsak egy jó édesanya a gyermekeiről, pedig mi, emberek nem kéméljük. Alig több mint fél év alatt rendre elhasználjuk a Föld egy évre elegendő erőforrásait, úgy élünk, mintha 1,7 Föld állna rendelkezésünkre. Pedig csak ez az egy bolygónk van. Vajon meddig bírja mindezt? A földünkért aggódók először 1970-ben emelték fel szavukat az emberiségnek a természet egyensúlyát veszélyeztető beavatkozása, túlfogyasztása és túlterjeszkedése ellen, ami a növény- és állatvilág létét, s így a rovarok létét – no meg az emberét – is fenyegeti. Az Alcsúti Bogármesteri Hivatal vezetőjével, Halász Ferencel többek között a rovarok különleges küldetéséről beszélgettünk.

Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs

Mi az, ami olyannyira megfogott a rovarok világában, hogy bogármesternek álltál?

– Gyermekkorom óta falun élek, állatorvos édesapám révén mindig is közel álltam a természethez. Gyermekeink születése óta még fontosabb lett számomra a természetben való barangolás, s látva a minket körülvevő világra rácsodálkozó apróságaink boldogságát, 2007-ben az Alcsúti Arborétum vezetőjeként Magyarországon először szerveztem úgynevezett Szentjánosbogár-sétákat. Ez az ökoturisztikai program évről évre egyre népszerűbbnek bizonyult, 2015-ben, amikor a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság kommunikációs referenseként az országos programot szerveztem, méghozzá az akkori év rovarához, a nagy szentjánosbogárhoz kapcsolódóan, országszerte több mint tizenötezen vettek részt a közel kéthetes rendezvénysorozaton. Ekkor fogant meg szeretteim körében a gondolat: legyenek „bogármester”, abból úgyszincs sok, s próbáljam meg a Szentjánosbogár-séták segítségével formálni az emberek szemléletét teremtett világunkkal kapcsolatban, átadva mindazt a tudást, azt a látásmódot, amelybe belenőttem.

Több mint egymillió rovarfajt ismer a tudomány, ez kétszer annyi, mint az összes többi élőlényfaj együttvéve, s ki tudja, hány várja még felfedezőjét. Milyen szolgálatot tesznek ők a teremtett világnak, illetve nekünk, embereknek?

– Visszakérdezek: Milyen szolgálatot tesz a téglá vagy a habarcs az épületnek? A számokban rejlik a válasz, vagy ahogyan hazánk egyik legnagyobb rovarásza, Merkl Ottó fogalmazott: Földünk a rovarok bolygója. Nem csupán a mennyiségükkel, de a sokféleségükkel is kitűnnek a Föld élőlényei közül. Az ember szempontjából persze a legfontosabb szerepük az általunk fogyasztott növények beporzásában van. Gondoljunk csak bele, a mézet szívesen fogyasztjuk, még ha a mi kultúránkban a rovarfogyasztásnak egyelőre nincs is nagy divatja. De az egyik legnemesebb ruhaanyag, a selyem is rovarok terméke. Ám hasonló fajsúlyú érdemük az elhalt szerves anyagok lebontásának képessége. Párhuzamot vonva: ott vannak a civilizáció által mára felhalmozott szemétszigetek, amelyek gyors lebontására még nem specifikálódott egyetlen élőlény sem.

2021-ben az év rovára egy lepke, a kolibrihez hasonló kacsafarkú szender lett, amelyet épp ilyentájt kezdhettek el megfigyelni a természetben. Mi ennek a rovarnak a szerepe az élővilágban, életmódja, feladata mit üzen nekünk, embereknek, s mit tehetünk a megóvása érdekében?

– Az év rovára közönségzavazást évről évre a Magyar Rovartani Társaság hirdeti meg az interneten, ennek eredménye volt – bocsánat a kitérőért, de kihagyhatatlan – 2015-ben a nagy szentjánosbogár. Az idej győztes, a lepkefélék családjába tartozó szender ideális választás a rovarok széleskörű népszerűsítésére, ami a program elsődleges kitűzött célja is egyben. Ki ne szeretné a pillangókat, ezeket a színpompás repülő tüneményeket? A szendernek valóban a kolibrikre emlékeztetően egyhelyben lebegnek szintén villámgyors szárnycsapásokkal (egyetlen másodperc alatt 85-öt csapnak), stabilizálva helyzetüket, s rendkívül hosszú pödörnyelvükkel jutnak a mélyebb torkú virágok

nektárjához. Életmódjuk szintén érdekes, hiszen maga az összefoglaló fajnév, a szender éjszakai életmódra utal – nappal szendereg –, de a kacsafarkú szender éppen kivétel, hiszen nappal is könnyen megfigyelhető. Ez az apró rovar hazánkban akár a városokban a balkonon is feltűnhet. Aki egyszer elmerül a szemlélésében, rengeteget tanulhat rugalmasságról, alkalmazkodásról, s meglesheti a teremtett világ egyik csodáját. Ültessünk, neveljünk virágokat, használjuk ki falun a termőföld adta lehetőségeket, s vegyük körül magunkat minél többféle növényvel, amelyek, meglátjuk, vonzzák majd az élővilág egyéb képviselőit is, s nagy fajgazdagságban megjelennek környezetünkben a rovarok – s velük együtt az énekesmadarak is.

Van-e olyan a bogarak között, amely különösen kedves a szívednek, vagy amelyet különösen fontos „missziót” teljesítő élőlénynek tartasz?

– Gondolom, nem meglepő, hogy számomra a szentjánosbogár tölti be a kedvencszerepet. A nyáresti Szentjánosbogár-sétákon tartott szakvezetések során nemcsak az adott térség természeti és kulturális értékeiről mesélhetünk, hanem ennek az apró, világító rovarnak a bemutatásával felhívhatjuk a figyelmet az ökoszisztémák érzékenységre, a rovarok jelentőségére vagy akár a globális problémát jelentő fényszennyezésre is.

A rovarok bolygója

Halász Ferenc bogármester gondolatai a föld napján

Azt tartja a tudomány, már csupán alig egy évtized maradt a cselekvésre, mielőtt a vesztebe rohanna az emberiség. Mit tehetünk hát? Mit tehet az egyes ember a gyermekei, unokái jövőjéért, a földért?

– A föld napján el kell érünk az átlagember ingerküszöbét, minden lehetséges eszközzel rá kell mutatnunk a biodiverzitás jelentőségére. Ennek elsődleges hatása lehet a későbbiekre. Legalább ezen a napon álljunk meg minél többen, ha csak egy pillanatra is, s gondoljunk bele David Brower mára elcsépelet mondatának jelentésébe, ami véleményem szerint ma is megkérdőjelezhetetlen: „A Földet nem apáinktól örököltük, hanem unokáinktól kaptuk kölcsön.”

S ha a legaktuálisabb „intő jelet” nézzük: mit gondolsz, a koronavírussal mire figyelmeztet bennünket a természet?

– Úgy vélem, a mostani vírushelyzet csupán az első jel, egy finom figyelmeztetés ahhoz képest, ami várhat ránk. A klímaváltozás ennél sokkal nagyobb léptékben változtatja majd meg mindannyiunk életét. Záros határidőn belül szintet kell ugranunk a szeméthyegyek csökkentésében, a hulladékok újrahasznosításában, különben baj lesz. Számomra a koronavírus nem azt üzeni, hogy óvakodnunk kell a vadon élő állatoktól, a nálunk például kivétel nélkül védett fajnak számító denevérektől. Hanem arról, hogy ha leszűkítjük a körülöttünk élő fajok számát, akkor kiugró mértékben elszaporodnak egyes fajok, amelyek felborítják a kényes egyensúlyt. Egy folyamatosan változó, érzékeny ballanszírozásról van szó, amelyben immár évszázadok óta az emberisége a legnagyobb kizökkentő szerep. Nekünk kell tenni azért, hogy ez az egyensúly újra a helyreálljon.

„A tenyerén hordoz a Jóisten”

Fodor Ágnes története az anyaságról, a gyógyulásról, a csodáról

Keresésben élte az életét mindaddig, amíg a családjában csodás gyógyulás nem történt. Attól fogva más lett minden. Nem kellett többé „Tamásnak” lennie ahhoz, hogy higgyen. Fodor Ágnes hosszú utat tett meg az Istennel való találkozásig. Afrikai missziós orvos nővérének és az ő férjének a tanúságtétele jelentette számára a bizonyosságot: az Isten működik, a csoda létezik. Azt gondolta, általuk rátalált már a hitre, ám egy indiai szerzetesnővér lelkigyakorlatán „testközelből” tapasztalhatta meg az Isten munkáját, s a lelki sebekből való gyógyulás számára is valóssággá vált. Egy háromgyermekes felcsúti édesanya mondja el nekünk történetét.

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

Fodor Ágnes a férjével, Tamással együtt évekkel ezelőtt, az első gyermekük érkezésekor költözött Felcsútra. „Akkor kezdtem pocakosodni, amikor építkeztünk. Elkészült a ház, megszületett Marci, s bevallom, kezdetben nem éreztem itt jól magam, hiszen a védőnőn kívül szinte senkit sem ismertem. Hamarosan világra jött a második gyermekünk, Lili is, itthon voltam velük, s amikor elkezdtek oviba járni, akkor nyílt ki a világ számomra. Barátokra leltem, én is a közösség része lettem” – idézi fel Felcsúttal kapcsolatos első emlékeit Ági, aki családanyai teendői közepette turisztikai menedzserként dolgozik az örökségvédelemben. Férje, aki informatikus, a lovak szerelmese. Felcsútra költözésük is a lovakhoz kapcsolódik: „Mindketten Budapesten laktunk. Tamás akkoriban Csabdin tartotta a lovát, így elhatároztunk, hogy a környéken teremtünk otthont. Így találtunk rá Felcsútra.” Tamásék megismerkedésének története Ági nővérehez kötődik (Réka később is kulcsszerepet játszik majd a történetben): angol tanított Tamásnak, aki hobbifotósként részt vett Réka esküvőjén, ott találkozott leendő feleségével. „Leginkább azzal fogott meg, hogy nagyon szépen tud mosolyogni, remekül táncol, és elképesztően intelligens, s a kezdetektől nagyon kedves volt velem. Tudtam, hogy ilyen férfi nem akad csak úgy az ember lányának útjába. Amikor megismerkedtünk, egymásról szólt és egyértelmű volt minden – meséli Ági. – Gyermekkoromtól tudtam, hogy három gyermekem lesz majd. Mindig arra készültem, hogy

édesanya leszek. Sosem volt kérdés a prioritás sem: az első a család, az összes többi csupán mellékszöveg. Ám éppen emiatt előfordultak az életemben hullámvölgyek. Idővel a sarkamra kellett állnom, s ki kellett mondanom: jár egy kis idő önmagam számára is, és arra is, hogy kettesben legyünk a férjemmel. Ez egyszerűen kell a töltődéshez.”

Ági életének egyik legnagyobb meghatározója a hit, amelyhez ugyancsak magasságok és mélységek vezettek. „Nagymamám mélyen vallásos volt, óvodáskoromban sokat imádkoztunk együtt – emlékszik vissza. – Az Andrásy úton laktunk, kisiskolásként nap mint nap elmentem a bazilika mellett, s egyszer csak azzal álltam elő odahaza, hogy hittanra szeretnék járni. Rövidesen elsődolgozó lettem, ám ahogy cseperedtem, egyre több minden érdekelt, s egyre kevésbé a hittan. Egyetemistaként más vallásokkal is megismerkedtem, s a katolikus hittől szinte teljesen eltávolodtam. Itt jön képbe a nővérem. Fogtuk magunkat, s elmentünk nyaralni Sevilába, ám egyszer csak ott találtuk magunkat Fatimában. Életem egyik legmeghatározóbb tapasztalása történt ott. Az ember fiatalon követ el hibákat, amelyek terhét sokszor hosszú éveken át hordozza. Fatimában lettem a terhemet – legalábbis akkor azt hittem. Ám kiderült, ekkor még messze jártam az igazi hittől. A jegyesoktatást is komolyan vettem, de nem volt mély az istenkapcsolatom. Nem imádkoztam, nem jártam templomba. A gyerekeket természetesen megkereszteltettem, de kizárólag szimpátia alapján választottam lelkészt és felekezetet, s bár később hittanra is beíratam Marciékát, idehaza nem neveltem őket a katolikus hit szerint, gondoltam, ők majd eldöntik, melyik vallást, hitet szeretnék maguknak választani. Így éltem az életemet, a felszínen, egészen 2018-ig...”

Akkor Ági sógoráról kiderült, hogy gyógyíthatatlan beteg, előrehaladott csontvelőrákja van, s már csupán két-három hete maradt hátra. „A nővéremmel együtt válaszúthoz érkeztünk, azt kérdezték: miért épp velük történik ez, és hogyan tovább ezután? A sógorom, Sándor ekkor elment egy lelkigyakorlatra – mondja Ági. – Az indiai származású Margaritha nővér több mint húsz éve tart Magyarországon ötnapos gyógyító lelkigyakorlatokat, amelyek sokak számára elhozták a gyógyulást testi vagy akár lelki értelemben. Sándor tehát részt vett ezen, s bár az első füzerradványi lelkigyakorlatot követően még nem gyógyult meg, nem is romlott tovább az állapota, s eltelt a két-három hét, de nem halt meg. Azt mondta, a feleségével kell visszamennie oda. Rékával együtt ment tehát el a következő, zentai lelkigyakorlatra. A nővérem, aki háziorvos, pontosan tudta, hogy a férje milyen súlyos állapotban van. Ám a lelkigyakorlaton csoda történt. Sándor teljesen meggyógyult, visszakapta az életét, s attól kezdve Jézus lett az életük középpontja. Nekem nem kellett „Tamásnak” lennem ahhoz, hogy ezután hinni tudjak. Azt gondoltam, ha ez megtörtént velük, akkor az Istent többé nem lehet partvonalon kívül kezelni.” A következő lelkigyakorlaton már Ági is részt vett. „Gondoltam, nekem is van miből meggyógyulnom, elmegyek hát én is. Olyasmi történt ott, amit szavakba foglalni sem igazán tudok – pityeredik el. – Láttam, hogyan gyógyulnak meg körülöttem az emberek, a hallókészülékre többé már nem volt szüksége több majdnem süket résztvevőnek, láttam, hogy pusztán Jézus elég ahhoz, hogy megtörténjen a csoda. Valami olyasmit kaptam, amire minden ember vágyik, élő hitet, bizonyosságot. S mivel a lelkigyakorlat csúcspontjához, a gyógyító áldáshoz a szentgyónásban való kiengesztelődés, a másoknak és a magamnak való megbocsátás vezet el, itt tudtam letenni a terhemet. Számomra ez volt a csoda. Bár nem lettem szent – mondja mosolyogva –, elkezdtem járni a szentmisére, s rádöbbentem, hogy a tenyerén hordoz a Jóisten. Az, hogy családban élhetek, van otthonom, megvan mindenem, és egészséges vagyok, isteni adomány. Pedig sokszor az ember kicsinyiségek miatt kesereg. Sokat tanultam a nővéremtől, aki Csókay Andrásval együtt afrikai orvosi missziókat vezet az Afrika Alapítvány segítségével. Ő meséli, hogy sokkal nehezebb helyzetben élnek ott az emberek, mégis boldogok és elégedettek, s mély hitben élnek az életüket, hisznek a csodában, sőt, a csoda számukra a mindennapok része. Van hát mit tanulnunk tőlük.”

Marci a hit útján

„Kisiskolásként református hittanra jártam, majd a fővárosban, a fásori evangélikus gimnáziumban kezdtem a középiskolai tanulmányaimat, Székesfehérvárra kerültem aztán a ciszterci gimnáziumba – meséli Ági fia, Marci. – Budapesten kiközösítve éreztem magam, sokszor bántottak, iskolai erőszakoskodás áldozata lettem, nem volt merszem kiállni magamért, ezért elkezdtem küzdősportokat űzni, ám ezek nem hozták meg a várt eredményt, így iskolát váltottam. A székesfehérvári Ciszterci Szent István Gimnáziumban a közösség azonnal befogadott, sikerült beilleszkednem. Úgy érzem, a helyemen vagyok. Köszönhető ez a hittantanáromnak is, akinek volt néhány megkapó gondolata a hitről. Többször voltam angol nyelvű hittantáborban, ahol nyitottsággal fogadtak, s mély beszélgetésekben lehetett részem. Hét éve kezdtem el cserkészkedni, aminek köszönhetően ugyancsak beáramlott a hit az életembe. Már saját őrst vezetek, hatodikos kisserácok, feladatom az is, hogy a lelkivezetőjük legyenek – nagy kihívás ez. Tagja vagyok a Fiatalok az Élet Küszöbén evangelizációs közösségnek, bibliatanulmányozásra is járok hozzájuk. A hit valahogy minden irányból belekanyarodott az életembe. Még az út elején járok, de hiszem, hogy sok kaland vár még rám.”

Tervezzük meg a saját kertünket! (2. rész)

Az elmúlt hónapban Gazsó István kert- és tájépítésmérnök, a Kertészeti Áruka szakembere volt a segítségünkre abban, hogy kialakítsuk saját kis kertünket. Van még tennivaló bőven, következzenek hát a további kertépítési lépések!

Gazsó István (Kertészeti Áruka)

Ha van idős, értékes, egészséges fa a kertben, akkor azt óvjuk, védjük, építjük „köré” a kertet. Találjuk ki, hová szeretnénk új növényeket. A kert meghatározó növényei a fák, a faméretű növények, ezek számának, helyének, ültetési helyének a meghatározása az első feladat. A lombhullató vagy az örökzöld fákat részesítjük előnyben? Mekkora tér áll rendelkezésünkre? Mi a kedvenc fajunk, fafajtánk? Elég hely van arra, hogy beültessük fákkal a kertet? Hol van a tér, ahová fákat ültethetünk? Mi az uralkodó szélirány, honnan süt a nap, hol akarunk árnyékot? Van-e a fánk termése, ha van, hol nem zavar a lepetyogó termés? S ne feledjünk utána járni: allergén faj-e a tervezett fa? Hol alakítsunk ki cserjeszintet: foltszerűen a kert egyes részein, esetleg az életterek mellé, netán a közlekedőfelületek mellé épített ágyásokban, vagy körben a telekhatárra, kerítés mellé lehatárolásnak, sövénynek? Kell-e térhatároló, takaró sövény? Szeretnénk-e magas örökzöld sövényt? Szeretnénk-e virágágyást, rózsakertet, rózsakaput, pergolát? Ha a kert lejtésvizszonyai alkalmasak hozzá, kialakítanánk-e sziklakertet? (Általánosan elmondható, hogy a sziklakertet rézsűben, domboldalon, lejtős részeken javasolt kiépíteni. Ha teljesen sík kertünk van, és szeretnénk mégis, hogy kő jelenjen meg benne, akkor nagyobb sziklát, sziklacsoporthoz helyezzünk el benne, amit körbeültethetünk, vagy vízfelületet rendelhetünk hozzá. Válasszunk a kertünkhöz méretben illő növényeket. Az értékes, szoliternek való növényeket ne ültessük cserjecsoporthoz, jellegtelen helyre! (Kérhetünk segítséget a növényválasztásnál a faiskolákban,

árudákban.) A cserjéket, talajtakarókat csoportosan, mérettől függően 2-6 db/m² mennyiségben ültessük. Tartsuk meg az ajánlott ültetési távolságokat, még ha a telepítéskor foghíjasnak is tűnik a növénycsoport. Jelöljük ki virágágyásokat, ne ültessük vegyesen a cserjéket virágokkal. (Az évelőágyások beültetéséhez szintén kérhetünk segítséget az árudákban.) Ha van árnyékosabb kertrészünk, nagyon értékes árnyéki kiültetéseket valósíthatunk meg. Alakítsunk ki egynyári virágfelületeket is, ahová az évszaknak megfelelő virágokat ültethetünk (nyáron idényjellegű egynyáriakat, elvirágzás után hagymásokat, majd újból egynyáriakat). Fordítsunk energiát a növényválasztásnál a növények formai és színvilágára, a kialakuló arányokra. A növények kiültetésénél használjunk színkorongot. Szűk helyekre, keskeny sávokba, nehezen kezelhető részekre, extrém száraz kertrészekbe alakítsunk ki bátran kavicskerteket. Gondoljuk át a füvesítést. Válasszunk a benapozásnak megfelelő gyepeveréket. Telepíthetünk öntözőberendezést (annak minden műszaki követelményét szem előtt tartva), vagy locsolhatunk tömlővel, esetleg furat-hatunk kutat (engedéllyel persze), vagy hálózatról is öntözhetünk. Bizom benne, hogy a bemutatott tervezési lépések minden kerttulajdonosnak hasznára lehetnek, s az újdonsült „kiskertészek” is kedvet kapnak a kertépítéshez, így – saját kreativitását is segítségül hívva – bárki megvalósíthatja álmai kertjét.

Kertész Róbert vegán Ironman rovata

Nyers, vegán spenótfőzelék

A spenót a zöldségek királya, amely minden más zöldséghez képest több vitamint és ásványi anyagot tartalmaz, így a legegészségesebb salátanövény. Elsősorban Popeye, a tengerész által vált ismertté. A spenótevéstől emberfeletti erőre szert tevő rajzfilmhős hatására a '30-as években több mint harminc százalékkal emelkedett a spenótfogyasztás az Egyesült Államokban. Nem így Magyarországon. Idehaza kevésbé népszerű zöldség, az egy főre eső fogyasztása alig több néhány dekánál, pedig koncentrált formában tartalmazza a szervezetünk számára hasznos tápanyagokat. Kutatók több mint egytucatnyi olyan flavonoid vegyületet azonosítottak benne, amely antioxidáns funkciót tölt be a szervezetben. A legjobb nyersen – jöjjön egy pofonegyszerű recept!

Hozzávalók:

200 gramm spenót
5 db zellerszár
fél citrom leve
fél avokádó
3 fokhagymagerezd
egy kis darab friss gyömbér
só ízlés szerint

Elkészítés:

A fenti hozzávalókat egy kis vízzel krémesre turmixoljunk, s már készen is van. Én magam úgy szeretem a legjobban, ha friss paradicsomot eszem hozzá.

Névjegy Anamé

Jógaoktató és pszichológus vagyok. Közel harminc éve dolgoztam ki a Karma Killer jogamódszerét, amikor ke-rekesszémben, félig vakon, számos gyógyíthatatlan be-tegségben haldokoltam, és egy gép tartott életben. A Karma Killer jogának köszönhetően ma már boldogan és tökéletes egészségben élek. A módszer világszerte több tízezer embernek segített már, hogy feloldjanak nehéz helyzeteket az életükben. Több mint 30 éve nem eszem húst, s mintegy 25 éve vagyok vegán. 2007-ben, Ameriká-ban a Hippocrates Health Institute-ban tanultam táplálko-zástudományt. Ez az intézet élő, azaz nyers-vegán szem-pontból közelíti meg a táplálkozást, és azóta én is főként ezt a vonalat képviselem és alkalmazom az életemben.

Felnyílt a szemük, és felismerték

Jäger Tamás

A történet eleje teljességgel emberi, tökéletesen leírja a magára maradt, Isten nélküli sorsunkat. Majd egy valódi kis dráma kibontakozását figyeljük meg, amint Isten maga avatkozik be a cselekménybe. Az irodalmárok ezt úgy mondják: „Deus ex machina”, mi pedig azt az isteni igazságot értjük alatta, hogy valamennyien rászorulunk Isten kegyelmére, és meg is kapjuk azt. Rögtön itt jegyzem meg, hogy az isteni kegyelemnek emberi részről befogadásra is kell találnia, mert enélkül terméketlen marad. Tehát az irgalomra rászorulunk, de kellünk is hozzá, hogy kibontakoztassuk – és éppen ebben áll az ember valódi méltósága, hogy az isteni terv „munkatársává” válhat.

Van a történetben egy érdekes megjegyzés, ami a bonyodalmat okozza, és ami az életünkben is komoly problémák forrása: „De szemüket akadályozta valami, hogy fel ne ismerjék” (Lk 24,16). Lukács nem mondja el, hogy mi ez az akadályozó tényező – talán azért nem, hogy ki-ki mérlegelhesse, mik azok az akadályok a saját életében, amelyek nem engedik, hogy Jézus Krisztushoz kapcsolódjon. Talán a megszőkásaink vagy az eddigi tapasztalataink, esetleg a rutin, amely sokszor könnyebbé teszi a mindennapokat. Lehet a fásultság vagy az egyszerű lustaság. Mindannyian másképp hárítjuk magunktól Isten megújulásra hívó, frissítő üzenetét, de vannak az emmauszi úthoz hasonló kegyelmi pillanatok, élmények, amikor Isten újra rávezet minket országának titkaira. Ilyenkor átéljük például, hogy milyen gazdag lelkiéletű a húsz éve mellettünk élő ember, akit korábban a saját rögeszménk szerint kezeltünk. Vagy megismerünk egyényt, amely egy egész eseményt más, érthetőbb megvilágításba helyezi, és onnantól fogva sokkal érzékenyeb-

ben tudunk az emberekre és a tetteikre tekinteni. Mert a szemünket akadályozta valami, de valamiért már más megvilágításban is képesek vagyunk látni ugyanazt. Valamiért, amit „a zsidók csodának, a görögök bölcsességnek tartanak”, mi azonban a megfeszített Krisztus irgalmának tartjuk.

Beavatkozik Isten az életünkbe, és az ő részéről a cselekedete mindig pozitív és hatékony. Hogy valóban termékeny talajra hull-e az irgalom magva, az a mi hozzáállásunkon múlik. Azon, hogy mire „áll rá” a lelkünk, mit vagyunk hajlandók befogadni (vö. Mk 4,3–20). (Ne feledjük, ez a két ember Jézus bővebb tanítványi köréhez tartozott, egyiküket Lukács név szerint ismerte. Valószínűleg ők is évek óta hallgatták Jézust, mégis kellett, hogy segítséget kapjanak. Valóban megtérni vagy még szorosabban Jézushoz tartozni mindenkinek szükséges és lehetséges.)

Adja Isten, hogy a világban minket érő mindenféle inger zűrzavarában észre tudjuk venni, amikor Isten a segítségünkre siet, és tökéletesíteni akar a szeretetben. Adja meg azt a gyermeki lelkiületet, amely nyitottá tesz iránta, ugyanakkor adja meg azt az érett választási képességet is, hogy az igazán értékeset lássuk meg, és így felismerjük Öt, amint végül az emmauszi tanítványok is felismerték a feltámadott Jézus Krisztust. Nem kérdés, hogy ez a felismerés óriási hatással volt az életükre. Nem csak annyira, hogy visszafussanak Jeruzsálembe a találkozás örömhírével, hanem minden bizonnyal alapja volt a gyümölcsöző keresztyén életútjuknak is.

Mózes fölment Istenhez, az Úr pedig így kiáltott hozzá a hegyről: Így szólj Jákób házához, és ezt hirdesd Izráel fiainak: Ti láttátok, mit cselekedtem Egyiptommal, hogyan hordoztalak benneteket sasszárnyakon, és hogyan hoztalak ide benneteket. Most azért, ha engedelmesen hallgattok szavamra, és megtartjátok szövetségemet, akkor, bár enyém az egész föld, valamennyi nép közül ti lesztek az én tulajdonom. (Móz II, 19:3–5)

A törvény: ajándék!

Rózsa Dávid

Emberként a legtöbbször nem szeretjük, ha megmondják, mit tegyünk. Nem szeretjük, ha parancsolgatnak, ha utasítanak bennünket. Eszünkbe juthat a tanár, a főnök vagy bárki más, aki folyton csak ugráltat bennünket. Eszünkbe juthat az iskolai tanóra, annak minden előírásával vagy épp a munkahelyi kötelező viselet, esetleg bármilyen más szabály. Sokszor taszítanak bennünket a törvények és a szabályok, az, ha egy közösségben túl sok mindent írnak elő, és túl sok mindent kell betartanunk ahhoz, hogy a közösség elfogadjon minket.

Sokan gondolkodnak így a keresztyénségről is. Ahogyan meghallják a szót, azonnal a tízparancsolat jut eszükbe. Be kell vallanunk, sokszor tényleg ez látszik kívülről a vallásunkról. Elitek társasága, ahol igen komolyan be kell tartani a szabályokat ahhoz, hogy ott maradhassunk. Sokszor pedig nem is csak az egyházzal kapcsolatban él ez a kép a fejünkben, hanem az egész „Isten-dologgal” szemben: ha

betartjuk az általa adott törvényeket, akkor szeret és megáld, ha pedig nem, semmi közünk hozzá, sőt, kárhozatra és szenvedésre küld.

A fenti igeszakasz a tízparancsolat kijelentése előtti eseményeket írja le. Isten azonban nem törvényről beszél elsősorban, hanem szövetségről. Az Ószövetség zsidó embere sem volt más, mint a mai – ő sem szeretett úgy táncolni, ahogyan más fűtül, még akkor sem, ha az a valaki épp Isten. A különbség az, hogy a zsidó ember számára a törvény nem egyszerűen szabályok gyűjteménye volt. Az ószövetségi ember számára a törvény: ajándék. Ajándék, mert Isten megmutatja annak az útját, hogyan lehet élni az életet, úgy, hogy a vele való közösségben megmaradjon. Ajándék, mert egy olyan zsinórmértéket ad az emberi életnek, amelyben nem kell sodródni az árral, és nem kell elveszteni élnie. Ez pedig elsősorban egy szövetség volt, Isten és ember között. A törvényadással Isten meghívta és befogadta ebbe a szövetségbe az embert – nem azáltal, hogy

betartja az adott törvényeket, az már csak a következménye az elfogadott szövetségnek.

Jézus a halálával új szövetséget szerzett nekünk. Nem a törvény szövetségét, hanem egy olyat, amelyben az Ő áldozatát elfogadva a törvény betartása nem lesz kérdés – hiszen megértjük annak a hasznát, és a cselekvés (ahogyan a jócselekedet is) mind-mind abból a hálából fakad majd, hogy őt követhetjük. Erre hív Jézus: hogy ne úgy tekintünk az Istennel való kapcsolatunkra, mint ami egy jogi, törvények és szabályok által meghatározott valami. Épp ellenkezőleg: szeretetkapcsolat, amiben nem a „kötelezők” és a „muszájok” határoznak meg, hanem hálából fakad a cselekvés. Rousseau, a nagy francia filozófus írja: „Nem az a szabadság, hogy azt teheted, amit akarsz, hanem hogy nem kell megtenned, amit nem akarsz.” Erre hív Isten: hogy tudjuk, mi a helyes, és hogy az Ő fiának áldozatára tekintve felszabadulhassunk attól, hogy azt tegyük, amit nem akarunk!

Tudta-e, hogy...

Az 1997. augusztus 20-ai ünnepségsorozat keretében kiállítást rendeztünk Varga Gyula grafikus-festőművész alkotásaiból. A művész évekig Felcsúton, Szalánkán a Letenyei-kúria szomszédságában szerény körülmények között élt és alkotott. Munkásságának fénykora a rendszerváltás előtti időszakra nyúlik vissza. Fotónkon Habsburg-Lotharingiai Mihály főherceg, a kiállítás díszvendége, jómagam és Orosz Marika néni csuhéfigurakészítő-mester látható, aki remekbe szabott alkotásával ajándékozta meg a főherceget.

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester április hónap legalább hetven esztendőit megélt születésnapjait is köszöntötte.

Varga József Sándor a 79., Balatoni Istvánné a 92., Gudics Mihályné a 73., Blum Walter Gáborné a 73., Héring Józsefné a 91., Vara László a 71., Szkok Anna Mária a 81., Nicsovcics Györgyné a 72., Tóth László pedig a 71. születésnapját ünnepelte.

A hónap hősei

Labdarúgók az egészségügyben dolgozókért és a betegekért

Megyei csapatunk játékosai időről időre szerveznek jótékonyági akciókat közösségünkben, ám ezúttal a székesfehérvári Szent György Kórház számára kezdtek gyűjtésbe. Adományait a Puskás Akadémia harmadik számú alakulatának edzője, Szabó Dániel és társa vitte el a közel negyven éve működő KAIBO Központi Intenzív Osztályán dolgozó, nap mint nap embert próbáló munkát végző orvosok és ápolók, valamint az osztályon kezelt betegek részére.

A Felcsút SE története

Önnek is vannak régi történetei? Netán a Felcsút SE valamely korszakából származó ereklyéi? Ha Ön is őriz olyan históriát, emléket, relikviát, amely hajdani sportegyesületünkhöz kötődik, kérjük, ossza meg velünk!

Egy nagyszabású kötet készül éppen, amely a régi idők felcsúti fociját hivatott bemutatni. Ön is ennek a kiadványnak lehet „társszerzője” emlékeivel.

Várjuk mindazok jelentkezését, akik szívesen mesélnének a Felcsút SE történetéről, amikor a szurkolók a labdarúgók gázsijaként maguk dobták össze a Bambira valót, s amikor a csapat még ponyvás IFA-val járt idegenbe játszani.

Aki elmondaná történeteit, vagy megmutatná ereklyéit, Oláh Jánost a 06 20 425 2417-es telefonszámon vagy Szabó Pétert a 06 20 558 1110-s telefonszámon keresheti. Köszönjük, hogy mesél nekünk!

Hirdetésméreteket

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

Hungaro Petrol Kft.

Üzemanyagok, kenőanyagok, autófelszerelések, kávé, üdítő széles választékával várja Önt **mindennap 5.30-tól 20.30-ig a felcsúti benzinkút!**
8086 Felcsút, Fő u. 220.
Tel.: 22-594-064

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfihús • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát és édes almalét egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Kedves Kalandor!
Szeretettel várunk az Alcsútdobozai Kalandparkba!

Ha ezt a kupont kivágod és magaddal hozod, **50% kedvezményt** adunk a belépőd árából!

Ez a kupon más kedvezménnyel nem összevonható!
A nyitástól 2021.07.18-ig érvényes!

alcsutikalandpark
www.alcsutikalandpark.hu
+36 20 387 4613

PUSKÁS SPORT HOTEL AKADÉMIA

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett.

Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

GONDOS TŰZÉP
Alcsútdoboz, Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is felveszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750